

[Anden næstformand]

Ebba Strange (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om brugerbetaling for Arbejdstilsynets ydelser.

(Beslutningsforslag nr. B 21).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Justitsministeren (Engell):**

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen og forvaltningsloven. (Aktindsigt i EF-sager).

(Lovforslag nr. L 92).

Den 17. maj 1990 vedtog Folketinget efter forslag fra Socialistisk Folkeparti et beslutningsforslag, som blandt andet pålægger regeringen at fremsætte et lovforslag, der ophæver undtagelsesbestemmelserne i offentlighedsloven og forvaltningsloven om aktindsigt i visse dokumenter i EF-sager. Det drejer sig om bestemmelserne i henholdsvis § 10, nr. 3, og § 14, stk. 1, nr. 3.

Lovforslaget er udarbejdet til opfyldelse af denne del af folketingsbeslutningen.

I forbindelse med behandlingen af beslutningsforslaget her i Tinget gav udenrigsministeren den 30. november 1989 (Folketingstidende 1989-90, forhandlingerne sp. 2629) udtryk for, at en ophævelse af de to lovbestemmelser alvorligt vil kunne svække Danmarks forhandlingsposition over for EF.

Jeg deler fuldt ud udenrigsministerens beymring.

Formålet med offentlighedslovens § 10, nr. 3, og forvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 3, er at sikre rimelige arbejdsvilkår for det tværministerielle samarbejde, der blandt andet forbereder den danske holdning i forhandlinger om EF-vedtagelser m.v. En ophævelse af bestemmelserne vil indebære, at de danske myndigheders foreløbige overvejelser på dette område vil kunne blive undergivet aktindsigt. Derimod vil en ophævelse af de nævnte bestemmelser ikke få nogen betydning for så vidt angår spørgsmålet om adgang til aktindsigt i de oplysninger, der stammer fra EF, når Danmarks forpligtelser over for EF, hvad der ofte er tilfældet, indebærer, at oplysningerne skal hemmeligholdes.

Danmark vil således fortsat være forpligtet til at undtage oplysninger om EF-forhold fra aktindsigt, hvis en sådan begrænsning følger af EF-reglerne eller af de sædvaner, som i EF har udviklet sig med hensyn til tavshedspligt.

Virkningerne af lovforslaget vil, hvis det gennemføres, efter min vurdering alene blive, at de danske myndigheders samarbejds muligheder forringes, uden at der derved gives offentligheden en øget adgang til aktindsigt i de oplysninger og dokumenter, der stammer fra EF, og som efter EF-reglerne skal hemmeligholdes.

Der kan efter min opfattelse også være grund til at frygte, at en ophævelse af bestemmelserne vil føre til, at arbejdsgangene i de EF-specialudvalg, som forbereder den danske holdning til EF-spørgsmål, vil blive mere formaliseret, og at der som en følge heraf ikke i samme omfang, som det sker i i dag, bliver mulighed for at inddrage personer uden for ministerierne i arbejdet i specialudvalgene på et tidligt tidspunkt af beslutningsprocessen.

Regeringen er på den baggrund fortsat imod blot at ophæve offentlighedslovens § 10, nr. 3, og forvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 3.

Når det er sagt, vil jeg dog med det samme medgive, at bestemmelserne i praksis har givet anledning til fortolkningstvivil, og at de på grund af den meget bredt formulerede ordlyd har ført til, at myndighederne i alt for vidt omfang har undtaget dokumenter om EF-spørgsmål fra aktindsigt.

Usikkerheden om bestemmelsernes anvendelsesområde og forhistorie har også præget debatten omkring beslutningsforslaget. Som der nærmere er redegjort for i bemærkningerne til regeringens lovforslag, bygger det på en misforståelse, når det i bemærkningerne til beslutningsforslaget og i forskellige indlæg under 2. behandling heraf anføres, at en ophævelse af § 10, nr. 3, vil føre offentlighedsloven tilbage til 1970-loven.

Det vil ikke være tilfældet.

Det fulgte af bestemmelsen i 1970-lovens § 5, nr. 6, at ethvert dokument om udenrigspolitiske og udenrigsøkonomiske forhold, herunder EF-forhold, helt generelt var undtaget fra aktindsigt. Hvis vi skal tilbage til 1970-loven, skal vi altså genindføre bestemmelsen i § 5, nr. 6. Og det er jo ikke det, folketingsflertallet bag beslutningsforslaget ønskede. Det, man ønskede, var større åbenhed omkring EF-spørgsmål, og det er en målsætning, som jeg er enig i.